

# ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 386

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 15 Αυγούστου 1927

## ΤΑ "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ", ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Το μεγάλο Έργον, τὰ «Ηπειρωτικά Χρονικά» του μεγάλου μας Μητροπολίτου Ιωαννίνων Κου Σπυρίδωνος συνεχίζονται. Εξεδόθησαν πρό μηνός ἡ-δη ἐν Ἀθῆναις, ὡς πάντοτε, καὶ ἐκ τοῦ μεγαλειότερου, ὡς καὶ πρότερον, Τυπογραφείου τῶν Ἀθηνῶν, τῶν Ἀδελφ. Σακελλαρίων, τὰ δύο ὁμοῦ πρώτων καὶ δεύτερον τεύχος τοῦ 15. ἔτους (1927) μετ' ὅλην τὴν ἐκδοτικὴν τελειότητα καὶ πολυτέλειαν εἰς τύπον καὶ εἰς χάρτην.

Ἀλλὰ παραλλήλως πρὸς τὴν ἐκδοτικὴν τελειότητα καὶ πολυτέλειαν εἰς τύπον καὶ εἰς χάρτην, ἔρχεται καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν δύο τούτων τευχῶν τῶν «Ηπειρωτικῶν Χρονικῶν». Ἀπορεῖ τις ποῦ εὐρίσκοντο κυρμένοι τόσοι μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι ἱστορικοὶ θησαυροί, τοὺς ὁποίους ἐκθάπτουν ἀπὸ τὰ δάθη καὶ τὰ σκοτὴ Βιβλιοθηκῶν ξένων τε καὶ ἡμετέρων οἱ θαυμάσιοι, οἱ θαυμαστοί, καὶ οἱ ἀκάματοι συνεργάται τῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ θαυματοπώτερος καὶ ὁ ἀκαματώτερος εἶναι ὁ ἐκ τοῦ Πρωγωνίου μας καὶ ἐν Βερολίνῳ διημέρων κ. Περικλῆς Κ. Βιζυουκίδης.

Οὕτω ἡ σκοτεινότης ἱστορίας τῆς Ἡπείρου κατὰ περιόδους καὶ κατ' ἐκλάμψεις ἔρχεται εἰς τὸ φῶς τῆς Δημοσιότητος καὶ καθίσταται κτήμα παντός Ἡπειρώτου καὶ παντός Φιλίστορος.

Τέλεον ἄγνωστοι Ἡπειρώται, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, παρυσιάζονται ὡς ἱστορικὰ πρόσωπα, καὶ δρᾶσαντα ὑπὲρ τῆς Ἡπείρου, ἢ καὶ ὑπὲρ ξένων χωρῶν εἰς τὰς πυκνὰς σελίδας τῶν «Ηπειρωτικῶν Χρονικῶν». Καὶ ἡδη ὁ Ἡπειρώτης, λόγιος ἢ ἔμπορος, ἐργοσυστάτης ἢ ἐπιστήμων, ἐπιχειρηματίας ἢ μικροβιοπλάστης, ἀναγινώσκων τὰ «Ηπειρωτικά Χρονικά», αἰσθάνεται ὅλην τὴν Ἡπειρωτικὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἡ Ἡπειρός, τοῦ ἢ πλουσίου μόνον εἰς κακοτρόχαλα δυνά καὶ ἀγόνους ἐκτάσεις, ἔνεκα τοῦ ὁποίου καὶ ξενιτεύεται εἰς τὰ τέσσαρα πέ-  
ρατα τοῦ Κόσμου, ἀνέδει-

ξε τοσοῦτους ἱστορικοὺς ἄνδρας, οἱ ὅποιοι ἀπαθανατίζονται διὰ τῆς ἀθανάτου ἱστορίας, καὶ περισσότερον διὰ τοῦ μεγάλου συλλήψεως μεγάλου τοῦτου ἔργου τοῦ μεγάλου καὶ ἀκαμάτου Μητροπολίτου μας Ἰωαννίνων Σπυρίδωνος.

Ἄν τὰ τόσα καὶ τόσα Σχολεία, τὰ ὁποῖα ἔκτισε καὶ κτίσει ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σπυρίδων, ὀφειλόμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀσκήσεις καὶ ἐνδεδεχέας ἐνεργείας τοῦ πατρὸς τῆς ἐκείνου Κυβερνήσεως, ὑποκινῶνται εἰς φυσικὴν ποντεφθοράν, τὸ Έργον τῶν «Ηπειρωτικῶν Χρονικῶν», ἔργον ἐπίσης ἀποκλειστικῶς ἰδικόν του, ἔργον τῆς μεγάλης αὐτοῦ ψυχῆς, τῆς ἀκαμάτου τοῦ δραστηριότητος τῆς ψυχικῆς του ἀνησυχίας, τῆς θαυμασίας του ἐπιμονῆς, θὰ μείνῃ ἀθάνατον εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχουν ζωὴ καὶ Κόσμος. Ἑλληνικὰ ἱράματα καὶ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου γένους Ἠλιανήτου!

Μέχρι τότε, μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, θὰ συζητῶνται τῶν «Ηπειρωτικῶν Χρονικῶν» καὶ τὸ ὄνομα τοῦ θαυμαστοῦ, Ἡπειρώτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Σπυρίδωνος.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων

### ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἡ «Ἐλευθερία» εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 380 φύλλον τῆς ἀναγράφει τὴν εἰδήσιν ὅτι τελευταῖον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναφ Ἰωαννίνων ἐτελέσθη ἡ βάπτισις Μουσουλμάνου τινὸς Ἀλῆ, λαβόντος τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου, ἐπὶ τὸν πομπῶδ καὶ πανηγυρικὸν τρόπον, δι' οὗ διετέλεσθη ἡ τελετὴ αὐτῆς τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτισματος, προσθέσασα καὶ τὰ ἑξῆς: «Τὶ ἐχρειάζεται ὁ ἀποδοθεὶς πανηγυρικῶς χορηγία διὰ τὴν ἀσήμερον ἀπόκτησιν ἐνὸς Χριστιανοῦ; Τόσῳ πολλὴν ἔλλειψιν Χριστιανῶν ἔχομεν καὶ ἤρκεσε νὰ μᾶς συναγείῃ ἕνα; Ἀλῆ; γενόμενος Γεώργιος;»

Ὅπως θέτει τὸ ζήτημα ἡ «Ἐλευθερία» ἔχει δίκαιον, μεμφθεῖσα τὸν πομπῶδ τύπον, ὅστις ἐδόθη εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ Ἀλῆ τούτου. Βεβαίως ἡ ἀφαίρεσις ἐνὸς ὁπαδοῦ τοῦ Μωάμεθ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ εἰς τὰς μυριάδας καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Χριστιανῶν δὲν ἔχει ἀπολύτως οὐδεμίαν σημασίαν. Σημασίαν ὅμως μεγάλην προσλαμβάνει τὸ γεγονός τοῦτο κρινόμενον ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως.

Ἄς μὴ λησμονώμεν ὅτι εἰς πέντε αἰώνας μυσταρᾶς καὶ καταθλιπτικῆς δουλείας ὁ δουλωτὴς τῆς ὁραίας Χώρας σύμπαντος

σχεδὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ἀγαθὸς ἐπύκνυν τὰς τάξεις τῶν πιστῶν τοῦ Μωάμεθ διὰ τῆς βιαιότητος ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐξομολογίας χιλιάδων καὶ μυριάδων Χριστιανῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ Παιδομαζώματος ἐσχημάτιζεν ὁλόκληρον στρατιάν, τὸ πᾶγμα τῶν Γενιτσῶν. Ἐνφ δὲ ὁ Ἀγαθὸς τύραννος τοιαύτας φρικαεότητες διεπύρρειν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ, οὐδὲ λόγος ἐπετρέτετο νὰ γείνη περὶ μεταστάσεως Μουσουλμάνου εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Τοιοῦτόν τι ὡς ἔμελλον συνέβαινεν θὰ εἶχε διὰ τὴν νοσηρότητα ἀγχόνῃ ἢ τὴν μάχαιραν τοῦ δαίμονος! Ἀπὸ τῆς τῶν Τούρκων καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων μέχρι τῆς ἀπὸ ἀπείρου χρόνου ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Στρατηλάτου καὶ Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου διέγρευσαν 482 ὅλα ἔτη, κατ' ἃ ἡ θρηλικὴ πρωτεύουσα τῆς Ἡπείρου παρίστατο βωβὸς καὶ θλιβερὸς μάρτυς μεταστάσεως καὶ ἐξομολογίας χιλιάδων καὶ χιλιάδων Χριστιανῶν τέκνων τῆς, πικρύνοντος τὰς τάξεις τοῦ ἔξ Ἀρμενίας προφήτου. Οὐδὲ κατὰ φαντασίαν ὅμως ἐτόλμα νὰ θεωρήσῃ δυνατὸν τὸ βάπτισμα Ἀγαθῶν, προσερχομένων εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁπαδῶν τοῦ Θεανθρώπου. Ἡ κατὰ τὴν διὰ τῆς κτηνώδους βίας ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν αἰῶνας πᾶσις ἐλευθερίας θρησκευτικῆς συνειδήσεως φαντάζεται εἰς ἐκείνους ὁποῖαν καὶ ὁποῖαν ποσότητα πικρίας συνεσώρευσαν εἰς τὰς καρδίας τῶν Χριστιανῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ γενεᾶς δ' εἰς γενεάν ἀγωνιῶδως ἀνεμείνετο ἡ ἐπιτολὴ τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας, κατ' ἣν, πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, θ' ἀπεδίδοτο εἰς τοὺς κατοικοῦν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ ἡ θρησκευτικὴ τοιαύτη καὶ θὰ καθίστατο ἐλευθερία καὶ ἡ προσέλευσις Τούρκων εἰς τὸν Χριστιανισμόν, χωρὶς τὴν ἄλλη ἡμέραν νὰ τοῦ κοπῇ ἡ κεφαλὴ!

Ἡ πόλις, λοιπόν, τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου δικαίως ἐπανηγύρισε τὸ γεγονός τῆς βαπτίσεως τοῦ Ἀλῆ, κοσμηθέντος διὰ τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰωαννίτου Ἀγίου, ὅστις ἐσφαγιάσθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Ἡ βάπτισις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Μουσουλμάνου ἔχει εὐρύτητα σημασίαν καὶ ὄχι τὴν τῆς μονάδος, ἥτις προσετέθη εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Συμβολίζει τὴν ἐξαφάνισιν τῆς δουλείας καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ἄνευ οὐδενὸς μεσαιωνικοῦ καὶ τυραννικοῦ περιορισμοῦ. Καὶ ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως δικαίως τὸ γεγονός τῆς βαπτίσεως τοῦ Μουσουλμάνου ἐχειρητέθη μετὰ πανηγυρικῆς πομπῆς καὶ ἐν ἀγαλλίσει καρδίας πρὸς τὸν αὐτὸν τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.

Οὕτω τιθεμένου τοῦ ζητήματος, οὐδεμία ἀμφιβολία εἶναι καὶ ἡ φιλὴ Διεύθυνσις τῆς «Ἐλευθερίας» εἶναι ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ τὸν ὑποφαινόμενον.

Ν. ΝΙΤΣΟΥ

### ΖΗΤΗΜΑΤΑ

== ΚΑΙ ==

### ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Καθ' ἃ ἡδη ἀναγγέλλοι ἡ «Ἀθῆναις», τὸ Λαϊκὸν Κόμμα διευθυνόμενον συνετῶς ὑπὸ τοῦ κ. Π. Τσαλδάρη, τὸ ὁποῖον πρὸς ζημίαν τῆς δημοτικότητος τοῦ καὶ τῶν ἱερῶν του παρὰδόσεων, ἐδέχθη νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν τριῶν βενιζελικῶν Κόμμάτων, ὑπὸ τύπον Οἰκονομικῆς Κυβερνήσεως, διήρυσεν

ἐννέα μῆνας μαρτυρικοῦ θείου, ὅπως περιστείλῃ τὰς βενιζελικὰς τῶν ἀτασθαλιῶν εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, προέδῃ μάλιστα καὶ μέχρι μειώσεως τοῦ γοήτρου τοῦ τῷ Λαϊκῶν Κόμμα συμπαρόντος ἐν τῇ Οἰκουμένῃ, ἀλλ' ὅταν ἦλθον τὰ ζητήματα τῆς ἐπικυρώσεως τῶν φορολογικῶν μέτρων μετὰ τὴν δεκάτην διὰ τὴν ὑπὲρ ἀφαίρεσιν καὶ τὸ αἶμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ ἡ καταστρεπτικὴ μετὰ τὴν ἐκδοτικὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἔργον τοῦ Ἡπειρώτου Γεωργίου Σταύρου, τὸ Κόμμα τούτου, μὴ θέλον να συμπαράξῃ μετὰ τῶν βενιζελικῶν Κόμμάτων Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου, καὶ Παπαναστασίου καὶ τοῦ νεοβενιζελικοῦ Μεταξᾶ, ἐπὶ ζημίᾳ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀπεχώρησεν, ὡς ὀφείλει, τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως, ἀφῆσαν ὅλην τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς βενιζελικοὺς καὶ νεοβενιζελικοὺς, ἀφ' οὗ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀνατρέψῃ καὶ ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Κράτους!

Ἐμμεθα δέδοται ὅτι ἡ πρῶξις αὕτη τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος θὰ ἐπικροτηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅταν κληθῇ αὐτὸς νὰ δώσῃ καὶ πάλιν τὴν ψήφον του.

\*\*\*

Ἡμέρα ἀπολύσεως τῶν κληρωτῶν 26β ὁρίσθη ἡ 27 Αυγούστου.

Αἱ ἡμέραι ἀποσπάσεως ἐκτὸς τοῦ Στρατεύματος, φυλακίσεως, ἀγνοίας, λιποταξίας καὶ ἀνυποταξίας θὰ ὑπαρῇ τοῖς ἀποσπασθέντες ἀπὸ τῶν 16 μηνῶν.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἀπαλλαγέντων τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς κλάσεως τοῦ 1927 ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καὶ ἐφ' ἑξῆς, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετραμήνου στρατιωτικῆς Υπηρεσίας, εἰς ἣν δὲν ὑπολογίζονται αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς αὐτοὺς ἡμέραι κανονικῆς ἀδείας.

Ἡμέρα ἀπολύσεως τῶν ἐφεδρῶν ἀξιομνηστικῶν τῆς κλάσεως 1926α ὅλων τῶν Ὁπλῶν, Σωματῶν καὶ Υπηρεσιῶν ὁρίσθη ἡ 27 Αυγούστου, ἐφ' ὅσον συμπληροῦν οὗτοι 16 μηνῶν καὶ 20 ἡμερῶν πραγματικῆς Υπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τὴν ἐκ Λαωνίδου, ὅπου εὐρίσκατο ἐν εἰδὲ ἐξορίας, μετάθεσιν ἐνταῦθα τοῦ μεγάλου μας Γυμνασιάρχου κ. Γ. Καλλοῦδη, ὅστις ἠδύνατο νὰ τιμῇ καὶ πανεπιστημιακὴν ἀκόμη ἔδραν.

Ἡ μετάθεσις αὕτη, τιμῶσα μεγάλως τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας

**“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”**  
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ  
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ  
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ  
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ  
Ετησίαν Συνδρομή

|            |      |    |
|------------|------|----|
| Εσωτερικού | Δρ.  | 75 |
| Εξωτερικού | Φρ.  | 75 |
| Αμερικῆς   | Δολ. | 5  |

κ. Αθ. Αργυρόν, Ικανοποιεῖ ἅπαν-  
τα τὸν Ἡπειρωτικὸν Κόσμον ἀνε-  
ξαρτήτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως.

Τρομερὴ ξηρασία δέρνει τὴν Ἡ-  
πειρόν καὶ πρὸ πάντων τὰ Ἰωάννινα  
καὶ τὴν περιφέρειάν των. Ἐχομε  
ἀπὸ τὸν Μάη νὰ ἰδοῦμε βροχή. Ἐ-  
νεκα τοῦτου καὶ τῆς ἐπιζωοτίας,  
ἡ Ἡπειρος διανύει τὴν χειρότερη  
χροινὰ φέτος.

Ἐξακολουθοῦμε νὰ παρέχομε τὴν  
συμβογήν μας εἰς τὸ μωρὸν ἔργον  
τῆς μωρᾶς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀνταλλα-  
γῆς τῶν τοπωνυμῶν τῆς Ἡ-  
πειροῦ.

Τοὺς Χουλιάρδες νὰ τοὺς μετο-  
νομάσῃ εἰς Κυλιάρους: τὸ Μα-  
τσούκι εἰς Ρόπαλον, τοὺς Ραφτα-  
ναλοὺς εἰς Ραπτάρχα, τὰ Πρά-  
μαντα εἰς Πράγματα, τὸ Τσιεπέλο-  
βο εἰς Ὀροπέδιον, τὸ Τσιαρακλιμά-  
νι, εἰς Αὐτοκρατορικὸν Λιμένα καὶ  
τὰ Τσαραπλιανά εἰς Αὐτοκρατορικοὺς  
Ἀγρούς.

Κί' εἴται ἐξελληνιστέων τῶν το-  
πωνυμῶν τῆς Ἡπειροῦ, σφίζεται ἡ  
Χώρα αὕτη. Ἦγουν σκότωνα ζουρ-  
λοὺς καὶ πλέρονε τζερεμέ!

Ἡ μυροβόλος Ζάκυνθος, πολο-  
στὸν ὡς πόλις τῆς πόλεως Ἰωαννί-  
νων καὶ ὡς νομὸς πολοστὸν ἐλίσσης  
τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, ἔχει πρὸ δε-  
καετηρίδων λαμπρὸν Περιοδικὸν τῆς  
«Μούσας» τοῦ σοφῆ ἡμεσαιωνοδύρου  
κ. Λεων. Ζωῆ, ἥδη ἀπέκτησε καὶ  
τὴν «Ἰόνιον Ἀνθολογίαν» ὑπὸ τὴν  
διεύθυνσιν τῆς λογίας δίδος Μαριέ-  
τας Μινώτου, ἐὰν δὲ κρίνωμεν, ὅχι  
βεβαίως ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ἐ-  
πιστρατευθέντων φιλοδόνατι συνερ-  
γατῶν τῆς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ὕλην τῶν  
δύο πρώτων τῆς φυλαδίων, εὐρίσκο-  
μεν ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸ δια-  
βάσῃ κανεὶς.

Τὰ Γιάννινα μας ὅμως ὑστεροῦν  
πολὺ, στερούμενα λογοτεχνικοῦ Πε-  
ριοδικοῦ. Ἄς φιλοτιμηθῶν ἀπὸ  
τὴν μικρὰν Ζάκυνθον!

Κάποιος παιδαρέλλι, ὀνομαζόμε-  
νον Ἀηδόνης ἢ Δονάτος Ράπτης, ἀ-  
πὸ τὴν Ἀγία τῆς Πάργας, τοῦ Νο-  
μοῦ Πρεβέζης, ἐδημοσιώγραφησε σὲ  
δύο ἐγχώριες ἐφημερίδες, ὡς ἀντι-  
πρόσωπος δῆθεν τῆς Κοινότητος  
Βελτισίας, θέλοντας νὰ παραστήσῃ  
ὅτι ἡ Κοινότης αὕτη δὲν θέλει ὡς  
διδάσκαλον τὸν ἐκεῖ μετατεθέντα ἀ-  
πὸ τοῦ Λόκου Βελτιστινὸν δημο-  
διδάσκαλον κ. Δημ. Ντούμαν. Τὸ  
Κοινοτικὸν Συμβούλιον Βελτισίας  
διαμαρτυρεῖται πρὸς ἡμᾶς σύσσωμον  
ἐναντίον τοῦ παιδαρέλλου αὐτοῦ, ὁ-  
ψεύδεται ἐμφανιζόμενος, ὁ ξένος αὐ-  
τὸς, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κοινότη-  
τος Βελτισίας, ὅργανον γενόμενος

κάποιον γνωστὸν ἐχθρὸν τοῦ ἐν  
λόγῳ διδασκάλου, τοῦ ὁποῦ τὴν  
μετάθεσιν εἰς Βελτισίαν αὕτη αὕτη  
ἢ Κοινότης ἐξήτησε! Δὲν φταίει τό-  
σο τὸ παιδαρέλλι αὐτὸ, ὅσο φταίει ὁ  
Ζερζεβούλης, ποὺ τῶκανε ὄργανο.

Εἰς τὴν Κλειδονομιάβισταν τῆς  
Κοινότητος συμμορία, ἐκ πέντε ὀπλι-  
σμένων ἐνδεδυμένων στρατιωτικῶν  
στολᾶς, εἰσῆλθε νύκτωρ εἰς τὴν οἰ-  
κίαν τοῦ αὐτόθι Ιερέως ἐξηνάγκασεν  
αὐτὸν νὰ τῆς δώσῃ ἑξ' ἑκατάδας δραχ-  
μᾶς καὶ εἰκόσιν εἰκοσόφραγαχαροῦσά,  
μετ' ὃ ἐκράτη εἰς ἀγνωστον διεύθυ-  
σιν.

Μίαν καλὴν προομεσημβρίαν δύο  
συμπαθέστατα μέλη τῆς παρ' ἡμῖν Κοι-  
νωνίας, ὁ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς  
Ἡπειροῦ ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα ἀρχι-  
κὼς μὲν, ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον, ἐπὶ Γε-  
νικοῦ Διοικητοῦ Ζωγράφου, ὡς Νομά-  
ρχης, εἶτα δὲ ὡς συμβολαιογράφος κ.  
Ἰωάννης Φίλιος καὶ ἡ μουσικοδιδάσκα-  
λος, μόνῃ εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐνταῦθα,  
συμπαθέστατη θυγάτηρ αὐτοῦ Δις Με-  
ρόπη ἐγκατέλειπεν τὴν πόλιν τῶν Ἰ-  
ωαννίνων χωρὶς ν' ἀποχωρεῖσιν καὶ  
ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας ἀνεπιστρέπτως.

Ἐπὶ δεκαπέντε σχεδὸν ἔτη ὁ ἐκ Δρο-  
βιάνης τῆς Βορείας Ἡπειροῦ ἔλκων  
τὸ γένος γρηαῖς ἤδη κ. Ἰωάννης Φί-  
λιος, ὁ ἀμείλικτος ἀντιβενιζελικός, ὁ  
καὶ εἰς τὸ ἀκροῦσμα ἀπλῶς τοῦ δυνά-  
ματος τοῦ Βενιζέλου παθαίνόμενος, ὁ κα-  
λὸς φίλος καὶ οἰκογενειάρχης, ὁ λαμ-  
πρὸς συζητητῆς, ἐγκατεστημένος ἐν Α-  
θήναις ἀρχικῶς μὲν ὡς δικηγόρος, μὲ-  
ρον, εἶτα δὲ καὶ ὡς πολιτευόμενος, πολ-  
λάκις χρηματίσας βουλευτῆς ἐκ τῆς  
πρωτευούσης τῆς Θεσσαλίας, μετῴκη-  
σεν ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἀπε-  
λευθερώσεως τῆς Ἡπειροῦ, ὁ περα-  
κολληθῆσας τὰς ἀπελευθερώσεις τῶν  
δύο ἀδελφῶν Χωρῶν: Θεσσαλίας καὶ  
Ἡπείρου ὅξεν ὁλίγον μόνον καιρὸν  
χαρῇ ἐνταῦθα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν  
τῆς γενετικῆς του Δροβιανῆς, ἀφοῦ  
πρὸ 3 ἔτων ἔθαπεν ὑπὸ τὴν γῆν τῶν  
θρυλικῶν Ἰωαννίνων προσφιλεστάτην  
σύντροφον τοῦ βίου του, ἀπῆλθεν εἰς  
Ἀθήνας ἑνὰ, πλησίον καὶ ἄλλων ἐκεῖ  
προσφιλῶν του ὑπάρχων, ἐξοφλήσας  
ἤδη πάντα λογαριασμὸν μετὰ τοῦ Ἐ-  
πάνω Κόσμου παραδόντη... τὴν  
τελευταίαν του πνοήν!

Ἀπὸ ἐτοὺς ἤδη ὁ κ. Ἰωάννης Φί-  
λιδς μεταβιβάσας τὸ Συμβολαιογραφεῖ-  
όν του εἰς τὸν ἀνεψιὸν του κ. Φίλιον  
εἶχει διακόψει πάντα δεσμόν ὄλικόν  
συμφερόντων μετὰ τῆς Κοινωνίας. Καὶ  
ἔζη ὡς ἐν νεκροφανείᾳ....

Αἱ ὀλίγαι αὗται γραφαὶ ἔκτισαν ὡς  
προτεκρο οὔρα διὰ τὸν ἀλησμόνητον  
φίλον μας κ. Ἰωάννην Φίλιον!  
Γατὰ ἔχει ἐλαφρᾶν!

**ΓΡΑΜΜΑΤΑ**  
ΠΡΟΣ ΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,”

Ὁ κ. Καφαντάρης διάδοχος τοῦ Βενι-  
ζέλου εἰς ἀμύνησιν τῆς δημοτικῆς ἐξεγέ-  
σεως τοῦ ἀγροτικοῦ Κόσμου διὰ τὴν ἐπι-  
βολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς πα-  
ραγωγῆς ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, διότις ὅποι-  
ας διαφημίζει τὰ ἀγαθὰ τοῦ νομοθετικοῦ  
τοῦ ἐπινοήματος, δικηρύσσει ἀπ' ἐτέρου  
ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπαρχὴν τῆς ἐφαρμο-  
γῆς τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος. Καὶ  
τὸ μὲν νομοθέτημα τοῦ ἦται ἡ ἐπιβολὴ φό-  
ρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ  
ταδικάζεται ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, ὡς  
μέτρον ἀντιδημοσιονομικόν, πλήττον τὴν  
παραγωγὴν καὶ ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς συνηδει-  
σεως, ὡς ὁ ἐπαχθέστατος καίμισχότερος  
τῶν φόρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ θεωρούμενος  
τρόπος τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου μέσῳ  
τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τὰ ὅποια ὁ  
ποχρεῖ νὰ γίνωσι δημοσίαι εἰσπράξεις,  
εἶναι ἐντελὸς ἀνυπολόγητος καὶ ἀντικοι-  
νικός, διότι δι' αὐτοῦ ἐμβάλλει τὸν ἐμφύ-  
λιον πόλεμον μετὰ τῶν χωρικῶν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὁ Καφαντάρης τοῦ  
μὲν νομοθέτημα του, ἔργον σατανικῆς βε-

νιζελικῆς ἐμπνεύσεως, διαφημίζει μὲγα-  
λουργία, τὸν δὲ τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς  
τοῦ ὡς ἀπαρχὴν τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συ-  
στήματος, ὁ τὸ ὅποιον ὁ λαὸς τῶν Νέ-  
ων Χωρῶν ἐλπίζει τὴν βελτίωσιν τῆς θέ-  
σεώς του. Ἀναίσχυτος καὶ ἀνίερος ὁ Βε-  
νιζελισμὸς ἐμφανίζεται ἐν προκειμένῳ ὡς  
τὸ ἐνδεχθεστέον του μωρὸν τῆς ψευ-  
δογίας καὶ τῆς βεβηλώσεως πρὸς πᾶσαν  
χρηστὴν ἐλπίδα τοῦ Λαοῦ.

Ἄλ' ἀκαλῶν ὁ Βενιζελισμὸς τὸν Λαὸν νὰ  
δεχθῇ τὰς φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις ἵνα  
ἐπιτευχθῇ ἐπιτέλους μία οἰκονομικὴ ἀνόρ-  
θωσις—διὰ τὰ πληρωθῶν τὰ σπασμένα  
τῆς πλυστηριακῆς ἐποχῆς τῶν ἀτελειῶτων  
καταχρήσεων τῶν «ἡμετέρων»—δὲν παύει  
τὴν σπατάλην τῶν δημοσίων οἰκονομι-  
κῶν. Διότι ἀντὶ ὁ κ. Καφαντάρης νὰ δώ-  
σῃ τὸ παράδειγμα τῆς οἰκονομίας, ὡς ἀγ-  
γέλλεται, ἐπιτελεῖ τὴν δημιουργίαν θέσεως  
ὑφιστοῦργου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰ-  
κονομικῶν. Τοῦτον δὲ σπεύδει νὰ μιμη-  
θῇ καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος διὰ τὸν διο-  
ρισμὸν ὑφιστοῦργου ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-  
ρικῶν.

Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν  
φίλων των.  
Οὕτως οἱ δύο βενιζελικαὶ Ἀρχηγοὶ ἀπο-  
δεικνύονται ἀντάξιοι ἀλλήλων.

**ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ**

Ὁ Ὀφθαλμίατρος κ. Ἀ-  
γγάντης δέχεται ὡς πάντοτε  
δόδος Δωδώνης 17.

**Ἀφίξεις**

—Ἀφίχεται ἐκ Μονάχου τῆς Βαβαρίας ὁ  
ἐξ Ἀραχωβίτης τῶν Κορσέντων ἄριστος  
νέος κ. Κωνσταντῖνος Ἀθ. Γκιανάτσας,  
νιδὸς τοῦ φίλου μας κ. Ἀθ. Γκιανάτσα,  
λαβὼν τὸ δίπλωμα διδάκτορος τῶν φυσι-  
κῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου  
μὲ βαθμὸν ἄριστα.

Ἡ Ἡπειρος ἀποκλᾷ ἐν τῷ προσώπῳ  
τοῦ νέου Γκιανάτσα ἕνα τῶν ἀρίστων ἐ-  
πιστημῶν τῆς ἐν τῷ εἶδει τοῦτω, διό  
καὶ συγκαίρως ἐγκαθίδους τὸν λιττέρα του,  
ὅστις μὴ φησθε σδα ἀνὼν καὶ δὴ μεγάλων  
ἐμῶν φωνῶν τοιοῦτον νιδόν.

—Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ.  
Ἀθανάσιος Κορμιούδης καὶ ἀνεχώρησεν

εἰς τὸ χωρίον τοῦ Γρανίτου τῶν  
των, Γεώργ. Σιούλας, Ἀνδρ. Σιούλας  
καὶ Νικόλ. Σιούλας καὶ ἀνεχώρησεν  
τὸ χωρίον τῶν Τσεκροβίσταν καὶ  
Ἀνασ. Σκαρόπουλος καὶ ἀνεχώρησεν  
τὸ χωρίον τοῦ Ζελλόταν καὶ  
Τζημογάνης καὶ ἀνεχώρησεν  
τὸν Δημόκορην.

**Ἀνεχώρησεις**

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ  
κοβίστης Κορσέντων ἄριστος  
πανδριᾶς.

**Θάνατοι**

—Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ  
παῖς Δημ. Σάννης ἐκ Κορσέντων  
τίμιος καὶ καλὸς ἄνθρωπος.

**Μεταθέσεις**

—Μετετέθη, τῇ αἰτήσῃ του, ὁ  
σιάρχης τοῦ ἐνταῦθα Β'. Γκιαντῆς  
Στεργίου, ὁ Ζιταῖος.

**Ἀλληλογραφία**

Κον Σ. Κορσάσην Ἀθηνῶν  
Σταθμάειν

Ὁ, πὶ ἔγραψι εἶνοι κατεπεσθε  
τὴν ἀνάγκην. Σὲ γέλασαν ὅτι  
νὰ δημοσιεύσῃς, πὶ θέλεις σὴν  
ρίδα μου. Στὴν ἐφημερίδα μου  
ἔ, πὶ θέλω ἐγὼ, κ' ὅποιος ἔχει  
ν' ἀποταθῇ στὴν Εἰσαγγελίαν.

**Πνευμὸς**

Τὴν 8 τοῦ μηνὸς ἐνθ' ὁ  
τῆς Ν. Φ. Πρίντζος διέβηκε τὸν πο-  
ταμὸν Σαραντιπορὸν 500 μέτρα βορρᾶ  
λικῶς ἀπὸ τὸ λουτρά Καρσίου καὶ  
τωθεν τοῦ χωρίου Μαιουδίου τῆς  
τοῆς, ἐπὶ νύκτι ἐντός καταβύθους τοῦ  
μεῦ. Ἐσπευσεν ἐπὶ τὸτον ἡ Ἀσπὶς  
καὶ οἱ χωρικοὶ, ἀλλὰ μέχρι τῆς 10  
μὴ ὡς δὲν ἀνευρέθη τὸ πτώμα τοῦ  
γέντος.

Ὁ Ὀφθαλμίατρος κ. Γ.  
Γκιαντῆς ἐπανεβίωσεν  
Ἀθηνῶν ἐπανεβίωσεν  
γαστρίκα τοῦ ἐπὶ τῆς  
Σουλίου ἀρ. 21

**ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ**

Ἀθῆναι ὥρα 3 1/2 π. μ. 10 Ἀυγούστου 1927  
Χρηστοβασίλην, βουλευτὴν

Ἰωάννιν.

Ἀριθ Τηλ. 13115.

Διεσπάρθη ἡ Οἰκουμένη, Κυβέρνησις, ἀποχωρήσας  
τοῦ Ἀρχικοῦ Κόμματος, ἐνεκα διαφωνίας ἡμῶν  
πρὸς τὰ φορολογικὰ, τραπεζικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέτρα  
τῶν βενιζελικῶν Κομμάτων, διὰ τῶν ὁποίων πλήττονται  
τὰ συμφέροντα τῆς πενόμενης λαϊκῆς Τάξεως. Δυσσε-  
χῶς καὶ τὸ Κομμα τοῦ Μεταξᾶ εἶναι σύμφωνον πρὸς  
τὰς βενιζελικὰς ἀπόψεις.

Ἀθῆναι 13 αὐγ.

Ὁ Πρωθυπουργὸς Ζαΐμης ὑπέβαλε τὴν παρὰ  
αὐτῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκ-  
τίας Κοινοβουλίας, γεννημένην ἀποδεκτὴν.

Ἀθῆναι 14.—Ἡ πολιτικὴ κοίσις ἐξακολουθεῖ στάσι-  
μος καὶ μόνον διεξάγονται συνεννοήσεις εὐρέως συνε-  
σπισμοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος Πα-  
παναστασίου, μμούμενος τὸν Τσαλδάρην ἀξιοῖ μείωσιν  
τῆς ἐγγύτου φορολογίας καὶ περιπλέον ἰδρυσιν Γεωργι-  
κῆς Τραπεζῆς ἀπερ' ἀποκρούονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς  
Τραπεζῆς. Ὁ Μεταξᾶς συνεργάζεται στενῶς μετὰ τοῦ  
Καφαντάρη ὅστις διεμήνυσε σήμερον ν' ἀναθέσῃ τὴν  
προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸς Ζαΐμην. Ἐλλίξετο  
τὴν Τετάρτην νὰ δοκισθῇ ἡ νέα Κυβέρνησις.